

Maade skulde kunne indskrænke min Hølig i Kjøbenhavn uden derved, at jeg opgav det Værelse, hvor jeg sidder og læser og skriver og har mine Bøger, men skulde jeg engang gaae af, troer jeg dog at have forstent, at man ikke siger: Disse Bøger skal Du sælge, Du maa ikke kræve Plads til at have dem staaende, og Du maa ikke lenger kræve, at Du skal kunne syssle med aandelige Arbejder i Enrum. Men Familien tager heller ikke af med Afsteden. Er der uforsørgede Børn, enten mandlige, der ved en Ulykke ikke ere istand til at arbejde, eller kvindelige, der ikke ere blevne forsørgede, saa ophører Pligten til at sørge for dem ingenlunde derved, at Embedsmanden bliver afflediget. Naar man altsaa siger, at der skal skee en Indskrænkning, lad os saa see, om der ikke allerede nu kræves en tilstrækkelig Indskrænkning. For enhver Embedsmand, der er i det heldigste Forhold med Hensyn til Pensioneringen, indtræder der ubetinget en Indskrænkning af en Trediedeel af hans Indtægter. Den Mand, som har været vant til at leve med 3,000 Rd. om Aaret og maaskee har levet i en Stilling, hvor det sandelig var ham vanskeligt at komme igennem dermed, skal strax reducere sine Udgifter til 2,000 Rd., thi dette er jo det Høieste, en Embedsmand med en Løn af 3,000 Rd. kan faae i Pension. Har hans Embedsstilling været en saadan, at han havde uviste Indtægter, saa beholder han ikke $\frac{2}{3}$ af sin samlede Indtægt, men han beholder kun $\frac{2}{3}$ af den faste Indtægt og $\frac{1}{6}$ af den øvrige. Dette er den Indskrænkning, som indtræder for den Embedsmand, der gaaer af efter at have tjent i 30 Aar eller derover; men bliver en Embedsmand ulykkeligtvis syg eller paa anden Maade uskikket til sin Embedsgjerning, eller inddrages Embedet, og han ikke kan ansættes i noget nyt, og han i alle disse Tilfælde kun har tjent i 20 Aar, saa skal han indskrænke sig til at leve af det Halve imod før; jeg troer, at det er en meget betydelig Indskrænkning. Nu siger man: ja, men de Embedsmænd, der gaae af, naar de have tjent i 20 Aar, ere heller ikke saa gamle, at de jo nok kunne forsøge en ny Virksomhed. Men det er jo dog nu saale-

des, at mange Embedsmænd ere meget gamle, naar de gaae af efter 20 Aars pensionsberettiget Tjeneste. Der er jo en Deel Embedsmænd, der først paa et senere Stadium af deres Embedsbane faae Pensionsberettigelse, men selv blandt dem, der ikke seent og undertagelsesviis faae kongelig Bestalling, er der jo grumme Mange, der ikke opnaae at blive ansatte i et pensionsberettiget Embed, førend de ere i en Alder af henimod 40 Aar, maaskee derover, i det Hele vel i en Alder af omtrent 40 Aar. En Opgjørelse, der er steet i en anden Sag, har jo viist, at i de 3 sidste Aar er i Gjennemsnit Ingen udnævnt til et selvstændigt Præsteembede, som ikke har været endogsaa over 40 Aar gammel; Nogle have været yngre, men gjennemsnitlig have de som sagt været over 40 Aar gamle, og en saadan Embedsmand vil altsaa være 60 Aar gammel, uden at faae mere end Halvdelen af sin Løn i Pension. Jeg troer altsaa, at der allerede i vore nuværende Pensjonslove, naar de betragtes i Forbindelse med en Lønningsslov, der giver det Nødvendige og ikke Mere, er paabudt al den Indskrænkning, som man med Rimelighed kan fordr. Lader man Indskrænkningen gaae derudover, saa forrykker man absolut det hele Standpunkt for Livet, og det er et Barbari. Naar man forlanger af en Mand, at han, saalænge han er Embedsmand, skal fremtræde som en dannet Mand, skal vedligeholde denne Dannelse ved aandelig Virksomhed og visse aandelige Nydelser, og skal udpræge denne Dannelse i en ydre Fremtræden, der er nogenlunde overeensstemmende med den tarveligste Fortolkning af det selskabelige Livs Bedtægter, men langt fra enhver Luxus, saa kan man ikke forlange, at han, idet han paa Grund af Alderdom eller Sygdom gaaer af, pludselig skal gaae ned paa, hvad jeg vil kalde Almuesmandens Standpunkt; det er det, jeg kalder Barbari. Jeg skal tage et Exempel fra en Mand i min egen Stilling. Hvis man, efterat jeg har ophørt at være Professor, vilde sige, at det skulde være mig forbudt at købe nogle Bøger — og jeg kan kun købe saanu — og at det skulde være mig forbudt at deeltage i nogen aandelig Nydelse, der koster